॥२०॥ वोयुष्माकंकृतंकरणंमहदभद्रम् तदाह ब्रह्मिष्ठमिति नाभ्यनंदत नाभिनंदितवंतः ॥२१॥ परेभ्यः शत्रुभ्योवःपराभवइतियत् अयंतस्य अनयस्यअन्याय्यस्यसंबंधीफलरूपआसीत् उक्तंच ब्राह्मणंकुलसंपन्नंभक्तंविष्णोर्महात्मनः आयांतंवीक्ष्यनोत्तिष्ठेत्सदुःखैःपरिभूयतइति स्वय मेववैरिणोहंतारोयेषांतेभ्यः ॥ २२ ॥ गुरुतिरस्कारसत्कारावेवापचयोपचयकारणमित्यसुरदृष्टांतेनाह मघवन्निति द्विषतः शत्रून् काव्यंभार्गवं गुरुमेवासेव्योपचितान् उपचितत्वमेवाह आददीरन्गृण्हीयुः ॥ २३ ॥ अभेद्योमंत्रोयेषाम् अनुशिक्षितार्थाः शिष्याः यतः विप्रागोविंदोगा

तांस्तथाऽभ्यर्दितान्वीक्ष्यभगवानात्मभूरजः॥ कृपयापरयादेवउवाचपरिसांत्वयन् ॥ २० ॥ ब्रह्मोवाच अहोबतसुरश्रेष्ठाद्यभद्रंवःकृतंमहत्॥ ब्रह्मिष्ठंब्राह्मणंदांतमैश्वर्यान्नाभ्यनंदत॥ २१ ॥ तस्यायमनयस्यासी त्परेभ्योवःपराभवः॥ प्रक्षीणेभ्यःस्ववैरिभ्यःसमृद्धानांचयत्सुराः॥ २२॥ मघवन्द्विषतःपश्यप्रक्षीणान्गुर्व तिक्रमात्॥ संप्रत्युपचितान्भूयःकाव्यमाराध्यभक्तितः॥ आददीरन्निलयनंममापिभृगुदेवताः॥ २३॥ त्रि विष्टपंकिंगणयंत्यभेद्यमंत्राभृगूणामनुशिक्षितार्थाः ॥ नविप्रगोविंदगवीश्वराणांभवंत्यभद्राणिनरेश्वराणा म्॥ २४॥ तद्विश्वरूपंभजताशुविप्रंतपस्विनंत्वाष्ट्रमथात्मवंतम्॥ सभाजितोऽर्थान्सविधास्यतेवोयदिक्षमि ष्यध्वमुतास्यकर्म॥ २५॥ श्रीशुकउवाच तएवमुदिताराजन्ब्रह्मणाविगतज्वराः॥ ऋषिंत्वाष्ट्रमुपव्र ज्यपरिष्वज्येदमब्रुवन्॥२६॥ देवाऊचुः वयंतेऽतिथयःप्राप्ताआश्रमंभद्रमस्तुते॥ कामःसंपाद्यतांता तपितॄणांसमयोचितः॥ २७॥ पुत्राणांहिपरोधर्मःपितृशुश्रूषणंसताम्॥ अपिपुत्रवतांब्रह्मन्किमुतब्रह्मचा रिणाम्॥२८॥ आचार्योब्रह्मणोमूर्तिःपितामूर्तिःप्रजापतेः॥ भ्रातामरुत्पतेर्मूर्तिर्मातासाक्षात्क्षितेस्तनुः॥२९॥ दयायाभगिनीमूर्तिर्धर्मस्यात्मातिथिःस्वयम्॥ अग्नेरभ्यागतोमूर्तिःसर्वभूतानिचात्मनः॥ ३० ॥

वश्वेश्वराःअनुग्राहकायेषां तेषामेवअभद्राणिनभवंति अन्येषांतुभवंति ॥ २४ ॥ तत्तस्मात् अथअनंतरमेवभजत अस्यकर्मअसुरपक्षपातम् ॥ २५ ॥ उदिताउक्ताः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ अतिथीनांपितॄणांचप्रशंसार्थमाहुः आचार्यउपनीयवेदाध्यापकः ब्रह्मणोवेदस्यमूर्तिः॥२९॥ धर्मस्यात्मामूर्तिरतिथिः स्वयंसाक्षात् आत्मनः श्रीविष्णोः यद्वा आत्मनः स्वस्य सर्वभूतेष्वात्मदृष्टिःकर्तव्येत्यर्थः ॥ ३० ॥